

не бы былъ явилъ милость-тѣ си и имъ проводилъ скѣпоцѣнно-то Евангеліе.

Киліанъ проповѣда Евангеліе-то въ страны-тѣ на Майнъ съ успѣхъ и Херцогъ *Годсбертъ* самъ былъ пѣрвый-тѣ кой-то ся покрѣсти. Мнозина отъ придворници-тѣ му и почти цѣла-та Въсточна Франкія послѣдува примѣра му. Нѣ воля-та Божія была да послѣдува Киліана учясть-та на Іоанна Крѣстителя. Херцогъ-тѣ имаше женѣ-тѣ на брата си, Геилана за женѣ. Киліанъ мѣдро чыкаше до гдѣ ся укрѣпи упованіе-то на Херцога въ него, и тогава му прѣдстави че това сношеніе е грѣховно и затова трѣбва да прѣстане. Херцогъ-тѣ, колко-то и да му е было тяжко, обѣща ся да го послуша, нѣ отложи исполненіе-то до завращаніе-то си отъ единъ походъ, кой-то былъ принуденъ да прѣдприеме въ това врѣме. Нѣ въ негово-то отсѣтствіе Геилана хвърли миссіонерина и негови-тѣ помощници въ тѣмницѣ и заповѣда да имъ отсѣкѣтъ главы-тѣ (689 г.) Въ свѣщенническы-тѣ си дрѣхы, съ Евангеліе-то и кутія-та съ свѣты-тѣ дарове въ рѣцѣ-тѣ си, тѣзи служители на Евангеліе-то быдохъ законаны въ еднѣ конюшницѣ. Исторія-та разказува страшны нѣща за учясть-тѣ на тѣзи убійци и причинители-тѣ на убійство-то, кой-то не можяхъ да избѣгнѣтъ отмѣстителнѣ-тѣ рѣкѣ Божіѣ: и память-тѣ на прѣподобный-тѣ мѣченикъ прѣзъ нѣколко столѣтія ся праздуваше между народъ-тѣ, на кого-то той най-пѣрво донесе благовѣстіе-то.